

ಮಾತೃಗಳ ಡಬ್ಬಿ

ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಓಡಾಡುವ ಜನ. ಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿನ ಗೋಲಾಕಾರದ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಯಿಗೆಸೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವರು, ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವರು, ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವವರು, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತವರು - ಎಲ್ಲರ ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ಡಬ್ಬಿಗಳು. ಅವುಗಳ ತುಂಬಾ ಮಾತೃಗಳು!

ಆ ಊರಿನ ರಸ್ತೆಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಔಷಧ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮಾತೃಗಳು. ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಎರಡು ಪಾಕೆಟ್ ಮಾತೃ ಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಕೆಟ್ ಫೀ ಎಂಬ ಆಫರ್‌ಗಳು. ಕೊಳ್ಳಲು ಜನರ ಸರತಿಯ ಸಾಲು! ಮಾತೃಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆಸೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಮತ್ತೆ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ತಂದು ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚುವ ಸಮಯ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸರತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆ ತಳ್ಳಾಟದಲ್ಲಿ ಸರತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಡಬ್ಬಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಾತೃಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆಘಾತ..!

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕನಸು... ಜೋರಾಗಿ ಧವಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಎದೆಬಡಿತ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಮಾತೃ ನುಂಗಿ ಕಣ್ಣೆಡುತ್ತ ಕುಳಿತೆ.

ಎಂಥ ಕನಸು..! ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇವಲ ಮಾತೃ ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲ ಸನಿಹವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಸಾವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಸಾಸಿವೆ ಕಾಳಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವೋ ಮಾತೃಗಳು ನುಂಗದ ಮನುಷ್ಯರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಕಾಲದ ಸತ್ಯ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ರಾಶಿ ಮಾತೃಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಹಾಕಿಡಲು ಒಂದು ಡಬ್ಬಿ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಂದು ಪ್ರಾಸಿಕ್ ಡಬ್ಬಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನಸಿ ಹಾಕಿಡಲು ಬೇಕಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳ

ಆಭರಣಗಳಿಗೆ ಚಂದದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಕುವುದು ಸಹಜ. ಮಾತೃಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಆಕರ್ಷಕ ಡಬ್ಬಿ ಹುಡುಕುವುದೆಂದರೆ...

■ ಜ್ಯೋತಿ ಡಿ. ಬೊಮ್ಮಾ

ಹುಡುಕಾಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಜೋಡಿಸಿದೆ. ಅವಳು ಅದರ ಬಣ್ಣ-ಗಾತ್ರ-ತೂಕದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಏನು ಹಾಕಿಡಲು ಬೇಕಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಮಾತೃಗಳನ್ನು ಎಂದಳು. ಅವಾಕ್ಯಾದೆ.

ಮಾತೃ ಹಾಕಿಡಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ತುಟ್ಟಿ ಡಬ್ಬಿ ಬೇಕೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಡಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದಾಗ, ಮಾತೃಗಳ ಡಬ್ಬಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೋ, ಹಾಲ್‌ನ ಟೇಪಾಯ್ ಮೇಲೋ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗೆಲ್ಲಾದರೂ ಇಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೆನಪು ಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಡಬ್ಬಿ ಆರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾದಳು. ನಾಲ್ಕು ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದೊಂದರಂತೆ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಒಂದು ಕೊಂಡೆ!

ಈಗ ರೋಗಗಳು ಯಾವ ಭೇದಭಾವ ಮಾಡದೆ ದಾಂಗುಡಿ ಇಡುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಮಾತೃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮಾತೃ ಡಬ್ಬಿ ಇತ್ತು. ಬೆಳಿ ಬಣ್ಣದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ದವಾದ ಗಾತ್ರದ ಆ ಡಬ್ಬಿ ಎಂದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಏನೋ ಆಪ್ತಭಾವ. ಯಾವಾಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಜ್ಜಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮಾತೃಗಳು ಒಂದೆರಡೇ... ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮೃತಾಂಜನ ಸೀಸೆ, ಸುಣ್ಣದ ಡಬ್ಬಿ, ಸೂಜಿ-ದಾರ

ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ 'ಮಾತೃ ಡಬ್ಬಿ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಿತ್ತು. ನಾವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತೃಗಳು ಬಹುತೇಕ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದವುಗಳು. ಈಗಿನಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದವು ಅಪರೂಪ.

ಈಗ ರೋಗ ಇಲ್ಲದವರೂ ಮಾತೃ ನುಂಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೃಚೆಗೆ ಹೊಳಪು ಕೊಡುವ ಮಾತೃಗಳು ಮೂಳೆ ಸದೃಢವಾಗಿರಿಸುವ ಮಾತೃಗಳು, ಮುಂದೆ ರೋಗ ಬರಬಾರದೆಂದು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನುಂಗುವ ಮಾತೃಗಳು...

ಪರಿಚಯಸ್ವರೂಪ್ಪರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಲೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತೃ ನುಂಗಲು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಡಿ ಆಯ್ತಾ, ಊಟ ಆಯ್ತಾ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ, 'ಬಿ.ಪಿ. ಮಾತೃ ನುಂಗಿದೆಯಾ', 'ಶುಗರ್ ಮಾತೃ ನುಂಗಿದೆಯಾ' ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಸಿ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ಮಾತೃಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಿಗಿಂತೆ.

ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ರೋಗಗಳು ಭಾದಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿ ನಮ್ಮಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಶೀತ ಕೆಮ್ಮಿಗೂ ಔಷಧ ಬೇಕು. ತಾನೇ ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯುವ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಮಾತೃ ನುಂಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಗುಣವಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತೃ ಕೊಟ್ಟ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೇ ಬದಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಅಂತಸ್ತನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬದಲಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಜೀವನಶೈಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ, ಮಾತೃಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತೃಯ ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in